

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/173/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615215924
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6615215924.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Janky V. v spore žalobcu: Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35923130, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava proti žalovanému: E. M., narodený XX. XX. XXXX, bytom V. X/XX, XXX XX I., o zaplatenie 609,78 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 5C/380/2015-41 zo dňa 26. 08. 2016 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (tretí výrok) p o t v r d z u j e .

II. V odvolaní nenapadnutej časti (prvý a druhý výrok) zostáva rozsudok súdu prvej inštancie n e d o t k n u t ý .

III. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 609,78 € od 18. 12. 2012 do 31. 05. 2016 zamietol (prvý výrok). Konanie v časti o zaplatenie 609,78 € s 8,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 609,78 € od 01. 06. 2016 do zaplatenia zastavil (druhý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (tretí výrok).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 30. 08. 2011 zmluvu o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku podľa schválenej výšky pôžičky v sume 850 €. Na právny vzťah vzniknutý z uzavretej zmluvy o poskytnutí pôžičky aplikoval ust. § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd prvej inštancie poskytnutý spotrebiteľský úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s tým uzavrel, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 850 €. Podľa prehľadu splátok a úhrad vypracovaného žalobcom ku dňu podania žaloby úhrada zo strany žalovaného predstavovala sumu 636,50 € a preto žalovanému ostala povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 213,50 € (850 - 636,50 €). Žalovaný však uhradil žalobcovi po podaní žaloby sumu 609,78 € a takto mu uhradil viac o 396,28 €, ako mal povinnosť (609,78 - 213,50 €). Žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 213,50 € od 18. 12. 2012 do 31. 05. 2016, avšak zaplatením sumy 609,78 € žalovaným došlo k úhrade aj tejto dlžnej sumy. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 609,78 € za obdobie od 18. 12. 2012 do 31. 05. 2016 zamietol. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, keď vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo aj s poukazom na tú okolnosť, že podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 609,78 €

s prísl., hoci jeho nároky voči žalovanému mohli predstavovať len sumu 213,50 € s prísl.. Pokiaľ by žalovaný neuhradil žalobcovi v priebehu súdneho konania sumu 609,78 € žalobca mohol mať v konaní len čiastočne úspech menej ako 50%, preto bolo potrebné rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Proti výroku o náhrade trov konania (tretí výrok) podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti nie je správne. Namietal, že predmet sporu odpadol počas konania z dôvodu splnenia zo strany žalovaného na žalovanú pohľadávku počas konania, nakoľko žalovaný zaplatil žalovanú istinu pohľadávky počas konania a procesne zaviniel zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 609,78 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 609,78 € od 01. 06. 2016 do zaplatenia. Podľa názoru žalobcu v súlade so zásadou zodpovednosti za zavinenie vyjadrenou v ustanovení § 256 ods. 1, mal súd prvej inštancie priznať žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že prizná žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať, alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že je potrebný rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (tretí výrok) ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, obsahuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie ako i právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, v jednotlivostiach na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd len poukazuje a v ďalšom sa obmedzuje iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zaviniela zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo s odôvodnením, že žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 609,78 € s prísl., hoci jeho nároky voči žalovanému mohli predstavovať len sumu 213,50 € s prísl.. Pokiaľ by žalovaný neuhradil žalobcovi v priebehu súdneho konania sumu 609,78 €, žalobca mohol mať v konaní len čiastočný úspech menej ako 50%. Z rozsudku, ktorým došlo k meritórnemu prejednaniu veci samej vyplýva, že v čase podania žaloby žalovanému vyplývala povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu iba 213,50 €,

avšak po podaní žaloby uhradil žalobcovi viac o 396,28 € ako mal povinnosť a teda v rámci meritórneho prejednávania veci samej už žalovaný nebol povinný platiť nič a preto súd žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 609,78 € od 18. 12. 2012 do 31. 05. 2016 zamietol. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo až podaním predloženým súdu dňa 18. 07. 2016 po vydaní platobného rozkazu č. k. 5C/380/2015-24 zo dňa 11. 05. 2016, proti ktorému podal žalovaný odpor.

12. Späťvzatie žaloby je dispozitívny úkon žalobcu, ktoré bráni prejednaníu veci súčasne, k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred prvým pojednávaním, kedy súd v zmysle § 146 ods. 2 CSP na prípadný nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby neprihliada. Za uvedeného procesného stavu, pokiaľ z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že časť nároku uplatňovaná žalobou bola zamietnutá, nie je možné vychádzať ako sa mylne domnieva žalobca z plného úspechu žalobcu. Žalobca procesne zaviniť zastavenie konania v sume 396,28 € a z tejto sumy by mal znášať trovy konania v dôsledku podanej žaloby v sume 609,78 € by v konečnom dôsledku bol úspešnejší žalovaný (žalobca mohol mať v konaní len čiastočný úspech menej ako 50%). Vychádzajúc teda zo všeobecného pravidla, že náhradu trov konania ovláda zásadu úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie, keď v ad hoc čiastočne procesne zaviniť zastavenie konania žalovaný a vo vyššom rozsahu čiastočne zaviniť zastavenie konania žalobca a zároveň žalobca bol neúspešný pri meritórnom rozhodovaní o nároku uplatnenom po zmene petitu žaloby, ktorý bol zamietnutý, potom pri podobných čiastkových úspechoch a pri zohľadnení väčšej miery zavinenia žalobcu bolo potrebné rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, ako správne rozhodol súd prvej inštancie.

13. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

14. Vo zvyšnej odvolaní napadnutej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní trovy odvolacieho konania, ktoré by boli preukázané odôvodnené a ktoré by predstavovali účelne vynaložené výdavky žalovaného (§ 251 CSP) nevznikli. Z tohto dôvodu žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016).

16. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).